

5-а Субота Посту. Акафістова Субота. Передпразденство Благовіщення Пресвятої Богородиці. І преподобного отця нашого Захарії. І святого отця нашого Артемона, єпископа Селевкії Пісідійської - 24 березня

Тропар (глас 8): Повеління тайно зо зрозумінням прийнявши,* під покрівлею Йосифа з поспіхом став безплотний,* мовлячи тій, що не зазнала подружжя:* Хто приклонив сходженням небеса,* той увесь незмінно вміщається в тобі;* і, його видячи, як прийняв вид раба у лоні твоїм,* лякаюся звати тобі:* Радуйся, Невісто неневісна.

Тропар (глас 4): Днесь всесвітньої радості* початки передпразденственне оспівати веліють.* Ось бо Гавриїл приходить, несучи Діві благовість,* і до неї кличе:* Радуйся, Благодатна, Господь з тобою.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 8): Для всіх земних ти еси начало спасення нашого,* Богородеце Діво,* Божий бо слижитель з неба посланий явитись перед тобою* – великий чиноначальник Гавриїл,* радість обрадованню тобі приніс.* Тому-то всі кличемо тобі:* Радуйся, Невісто неневісна.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 8): Тобі вибраній Владарці,* подячні пісні перемоги співаємо ми,* врятовані від лиха, слуги Твої, Богородице.* Ти, що маєш силу нездоланну,* захорони нас від усяких бід,* щоб звати нам:* Радуйся, Невісто, Діво чистая!

Прокімен (глас 3): Величає душа моя Господа* і возрадувався дух мій у Бозі, Спасі моїм (Лк 1,46-47).

Стих: Бо зглянувсь на смирення раби своєї, ось бо віднині ублажать мене всі роди (Лк 1,48).

Апостол: (Євр 9,24-28): Браття, Христос ввійшов не в рукотворну святиню, яка була подобою правдивої, а в саме небо, щоб тепер з'явитися за нас перед обличчям Божим. Та й не на те, щоб принести себе самого багато разів у жертву, як входить архиєрей щороку в святиню з не своєю кров'ю; інакше бо він був би мусів багато разів страждати від заснування світу. Тепер же він раз назавжди з'явився на кінці віків, щоб знищити гріх своєю жертвою. І як призначено людям раз умерти, потім же суд, так і Христос лише один раз мав себе принести, щоб узяти на себе гріхи багатьох, а вдруге не заради гріха з'явиться тим, що очікують його на спасіння.

Апостол: (Євр 9,24-28) (Богородиці): Браття, Мав же і перший заповіт постанови богослужби та світську святиню. Була бо уряджена перша скинія, яка зветься святиня, а в ній був свічник, і стіл, і жертвенні хліби. А за другою заслоною скинія, що зветься Святее Святих. Мала вона золоту кадильницю й ковчега заповіту, усюди

обкутого золотом, а в ній золота посудина з манною, і розцвіле жезло Ааронове та таблиці заповіту. А над ним херувими слави, що затінювали престола благодаті, про що говорити докладно тепер не потрібно. При такому ж урядженні до першої скинії входили завжди священики, правлячи служби Богові, а до другої раз на рік сам первосвященик, не без крові, яку він приносить за себе й за людські провини.

Алилуя (глас 8):

Стих: Воскресни, Господи, в упокій твій, ти і кивот святині твоєї (Пс 131,8).

Стих: Пом'яни, Господи, Давида і всю кротость Його (Пс 131,1).

Євангеліє: (Мр 8,27-31): *У той час пішов Ісус із своїми учнями до сіл Филипової Кесарії, і дорогою розпитував учнів своїх, мовивши до них: "За кого мене люди мають?" Ті йому й відказали: "Одні за Йоана Христителя, інші за Іллю, а ще інші за котрогось із пророків." "А ви, – спитав їх, – що кажете про мене: хто я?" Озавсь Петро та й каже до нього: "Ти – Христос." Але наказав їм гостро, щоб нікому не говорили про нього. І він узяв навчати їх, що Синові Чоловічому багато треба вистраждати, а й відцураються його старші, первосвященики та книжники, буде він убитий, по трьох же днях воскресне.*

Євангеліє: (Лк 10,38-42; 11,27-28) (Богородиці): *В той час увійшов Ісус в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: "Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла." Озався Господь до неї і промовив: "Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї."*

Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: "Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили." А він озався: "Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають."

Причасний: Чашу спасіння прийму* і ім'я Господнє призову (Пс 115,4). Алилуя (х3).